

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202274
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122202274.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie 3.069,46 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/33/2022-63 zo dňa 09.06.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje sa rozsudok vo výroku I. a III.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1500 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata prmeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.069,46 eura.

Ďalej uviedol, že vychádzal z obsahu listín tvoriacich súdny spis a zistil, že Okresný súd vo veci sp.zn. 15Csp/34/2020 zo dňa 27.05.2021 rozhodol, že žalovaný v 1. rade (terajší žalovaný) je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8000013036 zo dňa 28.10.2005 na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. V odôvodnení uviedol úvahy citované žalobcom v žalobe. Listom zo dňa 21.02.2018 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy v rozsahu 3.069,46 eura. Zrážky sa mali týkať úverového vzťahu č. XXXXXXXXXXXX. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 19Csp/46/2018-119 zo dňa 18.02.2020 a potvrdeným rozsudkom KS v Prešove č.k. 8CoCsp/27/2020-167 zo dňa 31.05.2021 rozhodol okrem iného o tom, že zo zmluvného vzťahu č. XXXXXXXXXXXX je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 996,03 eura.

Mal za to, že pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadostučinenia, výška finančného zadostučinenia môže byť podstatnou aj suma, o ktorú sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť.

Krajský súd v Prešove už judikoval, že primerané finančné zadosťučinenie by malo predstavovať aspoň 50 % zo sumy dodávateľom pôvodne neoprávnene získanej.

Uzavrel, že v prejednávanej veci pri určení výšky finančného zadosťučinenia prihliadol najmä na to, že žalovaný sa zo zmluvného vzťahu už obohatil na úkor žalobcu o sumu 996,03 € a chcel sa ešte obohatiť o sumu 3.069,46 eura.

Vzhľadom na uvedené považoval za primerané finančné zadosťučinenie sumu 1.500,- eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že v rozsudku sa neuvádza nič o tom, aké „porušenie práva“ vlastne posudzoval, o akej povahe, intenzite a rozsahu poškodenia práv spotrebiteľa vlastne súd uvažoval. Práve v súvislosti s týmto záverom súdu je na mieste poukázať na to, že súd neuviedol žiadane dôvody, na základe ktorých by bolo zrozumiteľne vysvetlené to, prečo žalobca má nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 1.500,- eur hoci nesplnil ani svoju základnú povinnosť vrátiť úverovú istinu. Z rozsudku tak nie je zrejmé, o akom poškodení spotrebiteľa vlastne súd hovorí. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odolaniu žalovaného poukázal na to, že ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickej rovine, ale preukázateľne došlo k zásahu aj do jeho majetkovej sféry. Uviedol, že zároveň uplatňovaním jeho legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jeho bežný život. Výkonom nezákonných zrážok zo mzdy v ňom reálne vyvolalo stresové situácie a psychické napätie. Navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

6. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

7. Cieľom finančného zadosťučinenia je zavŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

8. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, a spôsobilosť porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu.

9. Účelom poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný a diskriminovaný.

10. Odvolací súd, v nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by

žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

11. Z obsahu spisu sp.zn. 19Csp/46/2018 Okresného súdu Prešov je zrejmé, že žalobca sa podanou žalobou v uvedenom konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 996,03 eura, a to na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 28.10.2005 uzavretej medzi stranami sporu. Žalobca sa v pôvodnom konaní aktívne bránil a Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 19Csp/46/2018-119 zo dňa 18.02.2020 a potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 8CoCsp/27/2020-167 zo dňa 31.05.2021, rozhodol okrem iného o tom, že zo zmluvného vzťahu č. XXXXXXXXXX je žalovaný povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 996,03 eura z dôvodu, že zmluva neobsahuje uvedenie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkov, a keďže nebola uzavretá dohoda o výške poplatkov, nemôže dodávateľ žiadať úroky.

12. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní, ktorý spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, bol žalobca dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobca sa podaním žaloby úspešne domohol svojich práv voči žalovanému, čím je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

13. K odvolacej námietke žalovaného čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

14. Odvolací súd sa stotožnil s výškou priznaného primeraného zadosťučinenia 1.500,- eur oproti výške sumy (4.065,49 eura), o ktorú sa chcel žalovaný bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, a to s ohľadom na aktívnu obranu žalobcu v pôvodnom konaní, dĺžku trvania súdneho konania 3 roky, počas ktorých bol vystavený psychickému vypätiu z výsledku súdneho konania, ako aj s ohľadom na nekalé praktiky žalovaného, ktoré sú odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej praxe známe. Odvolací súd je toho názoru, že žalovaný zneužil svoje postavenie dodávateľa, nevedomosť a neskúsenosť žalovaného v oblasti uzatvárania spotrebiteľských zmlúv a jeho finančnú tieseň. Žalovaný napriek judikovaným porušeniam spotrebiteľského práva vôbec neprejavil žiadnu mieru prijatia zodpovednosti za tento stav.

15. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).